

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Juraja Majchráka a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci proti obvinenému **D. L.**, vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 6 T 86/2007 na neverejnom zasadnutí 28. mája 2009 v Bratislave prerokoval dovolanie obvineného **D. L.** proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 18. marca 2008, sp. zn. 6 To 15/2008 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **D. L.** sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Poprad z 21. januára 2008, sp. zn. 6 T 86/2007, bol obvinený **D. L.** uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1. ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 5. augusta 2006 v dobe od 12.00 hod. do 15.00 hod. vnikol do bytu **M. N.** na J. č. **X. v P.** tak, že pod zámienkou, že je kuriér, ktorý jej priniesol balík po otvorení bytu poškodenej **M. N.**, túto proti jej vôli vtlačil do bytu, jednou rukou jej zakryl ústa, prikázal jej, aby nekričala, k hlave jej priložil pištoľ zn. Walther P 22, výr. č. L 4045452, následne jej prikázal, aby si sadla v obývacej izbe na sedačku, kde jej lepiacou páskou prilepil ústa, umelými bielymi páskami jej spútal ruky a nohy, následne v byte zatvoril okná a zatiahol žalúzie, pritom sa poškodená pokúsila o útek, obvinený ju chytil a prikázal jej, aby sa viackrát o útek nepokúsila, pričom jej priložil k hrudníku nôž, následne sa predchádzal po byte, poškodenú preložil do spálne bytu kde ju spútal a požiadal ju, aby mu vydala všetky peniaze,

ktoré má v byte, na čo mu poškodená z obavy o svoj život vydala sumu 14 500 Sk, pričom ku zraneniu poškodenej, ktoré by si vyžiadala lekárske ošetrenie, nedošlo.

Za to bol odsúdený podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 5 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bol obvinenému uložený trest prepadnutia vecí, a to:

- 1 ks plynovej pištole Walther P 22, v.č. 41045452 so zásobníkom,
- 1 ks otváracieho noža zn. Golden elephant,
- 12 ks lepiacej pásky hnedej farby,
- 16 ks bielych plastových pásikov na sťahovanie.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obvinenému uložená povinnosť nahradiť poškodenej M. N., nar. X., trvale bytom P., J. č. X. škodu v sume 14 500 Sk.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený D. L. v zákonnej lehote odvolanie, ktoré Krajský súd v Prešove ako súd odvolací uznesením z 18. marca 2008, sp. zn. 6 To 15/08 ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Okresný súd Poprad predložil 25. marca 2009 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky podanie obvineného D. L., označené ako dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 18. marca 2008, ktoré ale nespĺňalo podmienku uvedenú v § 373 ods. 1 Tr. por., nakoľko dovolanie nebolo podané prostredníctvom obhajcu.

Uvedený nedostatok obvinený odstránil na základe výzvy predsedu senátu dovolacieho súdu podľa § 379 ods. 1 Tr. por. a v stanovenej lehote podal dovolanie prostredníctvom obhajcu. Tento mimoriadny opravný prostriedok oprel o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. g/ a i/ Tr. por., z ktorých prvý predpokladá, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a druhý, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo

na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Ako dôvod dovolania obvinený D. L. uviedol aj konanie na súde prvého stupňa, lebo vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o podanom odvolaní (§ 374 ods. 3 Tr. por.).

Dovolateľ v zásade namietal, že o jeho vine bolo rozhodnuté bez toho, aby boli vykonané všetky dôkazy navrhované obhajobou ako aj to, že prvostupňový a tiež odvolací súd sa nezaoberali odstránením rozporov v dôkazoch obžaloby, v dôsledku čoho pri dokazovaní postupovali v rozpore s ustanoveniami § 2 ods. 10 a ods. 12 Tr. por. Obe napadnuté rozhodnutia sú postavené na nezákonne vykonaných a hodnotených dôkazoch, čím je naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. Skutok, pre ktorý je vedené trestné stíhanie sa nestal tak ako je formulovaný vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a potom aj právna kvalifikácia skutku ako zločinu lúpež podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. je nesprávna a z dôvodov, ktoré uviedol v časti II bod 2.1 odvolania, by jeho konanie bolo možné posúdiť len podľa základnej skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. S poukazom na dôvody uvedené v časti II bod 2.2 odvolania nie je preukázané, že zobral poškodenej peniaze a potom právna kvalifikácia aj ako trestného činu lúpeže nie je namieste.

So zreteľom na pochybnosti, že sa skutok stal tak, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a pri použití zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“, je v jeho prospech právne posúdenie činu ako trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zák. a obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. za predpokladu, že súd bude považovať za preukázané všetky skutočnosti tvoriace zákonné znaky skutkovej podstaty týchto trestných činov. Na základe uvedeného má dovolateľ za to, že je naplnený aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., lebo napadnuté rozhodnutie a jemu predchádzajúci rozsudok súdu prvého stupňa sú založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

Okresný prokurátor v Poprade v podanom vyjadrení navrhol dovolanie obvineného D. L. odmietnuť podľa § 382 písm. d/ Tr. por. vzhľadom k tomu, že nebol naplnený žiadny z dovolacích dôvodov podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou

prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/, § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Dovolanie v trestnom konaní ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu je určené k náprave výslovne uvedených z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/, až l/ Tr. por., resp. aj podľa § 374 ods. 3 Tr. por.

Spomenutý opravný prostriedok neslúži k revízií skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať prípadne korigovať len odvolací súd.

Dovolací súd nie je všeobecne treťou inštanciou zameranou na preskúmanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať.

Preto s poukazom na nesprávne skutkové zistenia a na nesúhlas s hodnotením dôkazov nie je možné vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Tento dôvod dovolania je daný v prípadoch, keď rozhodnutie súdov spočíva na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, teda ak tento bol kvalifikovaný ako určitý trestný čin, napriek tomu, že sa vôbec nejednalo o trestný čin alebo čin mal byť

posúdený ako prísnejšie alebo miernejšie trestný. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Uvedenou formuláciou zákon vyjadruje, že dovolanie z dôvodov vyjadrených v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je určené k náprave právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. To znamená, že s poukazom na dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je možné domáhať sa preskúmania skutkových zistení na ktorých je rozhodnutie, resp. jeho výrok o vine založený. Taký záver jednoznačne vyplýva z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., veta za bodkočiarkou „správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť“.

Uvedený dovolací dôvod teda pripúšťa iba právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižších stupňov.

Dovolanie obvineného D. L. existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. neopiera o právne námietky, ktoré by sa dotýkali zisteného skutku, ale je založené výlučne na skutkových výhradách, keď skutkové zistenia považuje za chybné v dôsledku neúplného dokazovania a tiež nesprávneho hodnotenia vykonaných dôkazov. Iné, v dovolaní ponúkané miernejšie právne posúdenie sa nedotýka ustáleného skutku, ale sa viaže na celkom inú skutkovú konštrukciu, keď dovolateľ opakovane a výslovne zdôrazňuje, že skutok sa nestal tak, ako je formulovaný vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Ide tak o námietky, ktoré súd mimo dovolateľom deklarovaného zákonného dôvodu (námietky obvineného D. L. vecne nezodpovedajú zákonnému vymedzeniu použitého dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., a preto najvyšší súd na ne nemohol prihliadať.

Obvineným tvrdené chyby pri dokazovaní nenapĺňajú ani dôvod dovolania podľa § 374 ods. 3 Tr. por., lebo pre povinnosť dovolacieho súdu rešpektovať zistený skutok nemožno skúmať ani úplnosť dokazovania a správnosť hodnotenia dôkazov, tvoriacich podklad správnych skutkových zistení. Nehodnotenie dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. neznamená naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. ako sa mylne domnieva obvinený. Prijatie takého záveru by totiž vždy znamenalo

možnosť otvorenia skúmania skutkových zistení, čo je ale vzhľadom na spomenutú blokačnú úpravu obsiahnutú v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. jednoznačne vylúčené.

Hodnotenie dôkazov je fáza dokazovania nasledujúca až po ich vykonaní. Hodnotiť možno len tie dôkazy, ktoré boli vykonané zákonným spôsobom. Dôkazy ktoré, boli zadovážené v rozpore so zákonom nie sú v trestnom konaní použiteľné a sú teda nehodnotiteľné. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. sa vzťahuje práve na prípady zaobstarania, teda vykonania dôkazov v rozpore so zákonom a zároveň na situáciu, že súdne rozhodnutie sa opiera o nezákonne vykonané dôkazy. V posudzovanej veci dovolacie námietky obvineného vôbec nekonkretizujú, ktorý dôkaz a z akých dôkazov nebol vykonaný spôsobom predpísaným zákonom. Porušenie zákona v tomto smere dovolací súd nezistil, a preto z dôvodov uvádzaných obvineným nemohol konštatovať, že bol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Na základe vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd dospel k záveru, že prostredníctvom jednotlivých namietaných chýb neboli naplnené obvineným D. L. uplatnené dovolacie dôvody, a preto jeho dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol. na neverejnom zasadnutí.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. mája 2009

JUDr. Peter Krajčovič, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková